

[Oluf Pedersen.]

Varer, paa Klæder og paa Føde her i Landet, siden han mener, det er muligt at skabe bedre Forhold ved Eksport af en Del af Befolkningen. Det er betegnende for Oplysningens Stilling her i Landet, at man her i dette høje Ting den ene Dag udstøder Lovsange over, at man har faaet et Tusind Mennesker i Beskæftigelse ved Hjælp af Valutacentral og den Slags Foranstaltninger, og naar saa der er gaaet et Par Dage, ser vi her under Finanslovdebatten, at saa taler man om, at denne Politik har medført, at der i Stedet for er blevet 30 000—40 000—50 000 ledige ved Landbruget. Saa kommer Medaillens anden Side, den, som man glemte, dengang man vedtog Valutacentralen.

Det er denne Betragtning: at vi ikke kan redde os ud ved Hjælp af Planøkonomi og Selvforsyning, som er ved at vinde Fodfæste i Befolkningen. Man kan se det udtrykt i Venstres Politik. Her i Rigsdagen taler Venstremændene stadig om at faa flere og flere Ordninger, men Venstrebladene, hvis Redaktører har meget nærmere Forbindelse med Befolkningen end de Herrer Rigsdagsmænd, mærker udmærket godt, hvad det er, Befolkningen vil, og derfor ser man det ene Venstreblad efter det andet træde op mod den Planøkonomi, som Venstre har været med til at gennemføre.

Der blev for et Par Dage siden holdt en Radiotale af den højtærede Statsminister, som dør gjorde gældende, at ved Hjælp af Lønkampene var det lykkedes fra 1872 og til nu at forbedre Lønnen for Arbejderne, men den højtærede Statsminister fortiede det virkelige Forhold, nemlig at Arbejdernes Andel i Livsgoderne er forringet siden 1872, og at den falske Kapitals Andel er forøget, og det Forslag, som er fremsat om en Gældssanering, er jo i Virkeligheden en Sanering af Galskaben: de daarlige Samfundsforhold skal bevares. Jeg mener modsat, at Tiden er inde til et politisk Sporskifte. Lad os dog ikke alle sammen blive konservative, det vil sige for Urettens Bevarelse. Den højtærede Regering ved jo, hvad der skal til. Det hed i den højtærede Regerings egen Programklæring, dengang den traadte til, at der skulde ske en Inddragning af de samfundsskabte Værdier til Lettelse af Byderne paa Arbejde og Forbrug. Dermed har den givet Udtryk for sin Forstaaelse af, hvad der skulde til, og naar Regeringen i Stedet for at følge det, den selv har sagt den vilde gennemføre, har mindsket Grund-

skylden og øget Skatterne paa Arbejde og Forbrug, ja, saa er det lige til, at saa faar man ogsaa Følgerne, nemlig en mægtig Arbejdsløshed, saaledes at den i øvrigt gode Socialreform er ved at bryde sammen.

Det, der er i Vejen, og det, som man maa gøre sig ganske klart, at der er i Vejen, er ikke, at vi lever i et fattigt Samfund, vi lever i et af Verdens rigeste Lande, men det er, at Fordelingen er gal. Problemet bliver da, hvorledes man faar en bedre Fordeling, og jeg tror ikke paa, at man kan faa en bedre Fordeling eller en retfærdig Fordeling gennem Staten. Man kommer til at gøre sig klart, at dette er umuligt. Vi har faaet Statsindgreb paa Statsindgreb, men trods alle disse mange Statsindgreb, trods det at vor Høst er fordoblet, og at vor Samhandel med Udlandet er steget med en Trediedel siden 1913, trods dette har vi Landbrugs-krise og Arbejdsløshed. Jeg mener, at man skal gøre sig ganske klart, at her er der noget, som er galt, og det gale er, at en meget stor Del af Arbejdets Udbytte maa afleveres til den falske Kapital uden Arbejdsindsats. Denne falske Kapital er repræsenteret ved Grundrenten, der andrager ca. 250 Mill. Kr. aarlig, den er repræsenteret ved en Toldbeskyttelse paa ca. 100 Mill. Kr. om Aaret, og den er repræsenteret ved en offentlig Gæld paa ca. 50 Mill. Kr. Det vil sige, man skal til den falske Kapital aflevere ca. 400 Mill. Kr. om Aaret eller ca. 600 Kr. for hver Familie her i Landet, det vil sige, at den arbejdende Befolkning her i Landet, det være sig inden for Landbruget eller inden for Industrien, maa aflevere ca. $\frac{1}{3}$ af sit Arbejdsudbytte forud for en Indsats fra den falske Kapital, som er lig Nul.

Det er ganske givet, at naar man gennem Lovgivning prøver paa at sanere saadanne Samfundsforhold, saa maa det gaa galt, saa maa vi faa Landbrugskrise og Arbejdsløshed. Jeg vil have Lov til at sige, at efter min Opfattelse er det ganske uberettiget, naar man fra konservativ Side angriber Giverne af Statsministerens Villa, og jeg forstaaer meget godt, at Statsministeren er vred over, at dette private Forhold drages offentligt frem. Forholdet er jo saa grelt, at det maa aabne Tusinder af Arbejders Øjne for, hvem det er, der mener at være Ministeren Tak skyldig. Den højtærede Statsminister og det æredede Medlem Hr. Christmas Møller er kommet i en skarp Konkurrence om Støtten fra Særinteressernes Mænd, men saa maa de ogsaa finde sig i, naar vi gør opmærksom paa dette Forhold, at ikke de, der skal betale til Høj-